

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (sestā palāta)

2019. gada 11. aprīlī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesu iestāžu sadarbība civillietās – Regula (ES) Nr. 1215/2012 – Tiesas noteikšana, kurai ir jurisdikcija izskatīt prasību par zaudējumu atlīdzību saistībā lidojuma kavēšanos – 7. panta 5. punkts – Filiāles darbība – 26. pants – Klusējot noslēgta vienošanās – Atbildētāja ierašanās nepieciešamība

Lietā C-464/18

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Juzgado de lo Mercantil nº 1 de Gerona* (Žironas Komerctiesa Nr. 1, Spānija) iesniedza ar lēmumu, kurš pieņemts 2018. gada 9. jūlijā un kurš Tiesā reģistrēts 2018. gada 17. jūlijā, tiesvedībā

ZX

pret

Ryanair DAC,

TIESA (sestā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētāja K. Toadere [*C. Toader*] (referente), tiesneši A. Ross [*A. Rosas*] un M. Safjans [*M. Safjan*],

ģenerālvokāts: H. Saugmandsgors Ēe [*H. Saugmandsgaard Øe*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- Spānijas valdības vārdā – *L. Aguilera Ruiz*, pārstāvis,
- Eiropas Komisijas vārdā – *M. Heller* un *S. Pardo Quintillán*, pārstāves,

ņemot vērā pēc ģenerālvokāta uzklaušīšanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerālvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – spāņu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (OV 2012, L 351, 1. lpp.) 7. panta 5. punktu un 26. pantu.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp ZX, pasažieri, un aviosabiedrību *Ryanair DAC* saistībā ar ZX celto prasību par zaudējumu atlīdzību lidojuma kavēšanās dēļ.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

- 3 Regulas Nr. 1215/2012 4. panta 1. punktā ir paredzēts:
“Saskaņā ar šo regulu personas, kuru domicils ir kādā dalībvalstī, var iesūdzēt minētās dalībvalsts tiesā neatkarīgi no viņu pilsonības.”
- 4 Šīs regulas 7. pantā ir noteikts:
“Personu, kuras domicils ir kādā dalībvalstī, var iesūdzēt citā dalībvalstī:
1) a) lietās, kas attiecas uz līgumiem, – attiecīgās saistības izpildes vietas tiesās;
b) šā noteikuma mērķiem un, ja vien nepastāv citāda vienošanās, attiecīgās saistības izpildes vieta ir:
— preču iegādes gadījumā – vieta dalībvalstī, kur saskaņā ar līgumu preces piegādāja vai tās būtu bijis jāpiegādā,
— pakalpojumu sniegšanas gadījumā – vieta dalībvalstī, kur saskaņā ar līgumu pakalpojumu sniedza vai tas būtu bijis jāsniedz;
c) ja nepiemēro b) apakšpunktu, tad piemēro a) apakšpunktu;
[..]
- 5) attiecībā uz strīdu, kas izriet no filiāles, aģentūras vai citas struktūras darbības – filiāles, aģentūras vai cita struktūras atrašanās vietas tiesās;
[..].”
- 5 Regulas Nr. 1215/2012 II nodaļas 4. iedaļā “Jurisdikcija attiecībā uz patērētāju līgumiem” ir ietverts 17. pants, kurā ir noteikts:
“1. Lietās saistībā ar līgumiem, ko persona – patērētājs – noslēgusi ar mērķi, kas var būt uzskatāms par nesaistītu ar viņas arodu vai profesiju, jurisdikciju nosaka šajā iedaļā, neskarot 6. pantu un 7. panta 5. punktu, ja:
a) tas ir līgums par preču iegādi ar nomaksu pa daļām;
b) tas ir līgums par aizdevumu, kas atmaksājams pa daļām, vai par jebkāda cita veida kredītu, kas izsniegts, lai finansētu preču iegādi; vai

- c) visos citos gadījumos – līgums ir noslēgts ar personu, kas veic komercdarbību vai profesionālo darbību patērētāja domicila dalībvalstī vai jebkādā citā veidā vērš šādas darbības uz minēto dalībvalsti vai vairākām dalībvalstīm, tostarp uz minēto dalībvalsti, un līgums ietilpst šādu darbību jomā.
2. Ja patērētājs noslēdz līgumu ar personu, kuras domicils nav dalībvalstī, bet kurai ir filiāle, aģentūra vai cita struktūra kādā dalībvalstī, tad strīdos, kas izriet no filiāles, aģentūras vai struktūras darbības, uzskata, ka minētās personas domicils ir minētajā dalībvalstī.
3. Šī iedaļa neattiecas uz pārvaldājuma līgumiem, izņemot līgumus, kas par kopēju cenu paredz apvienot ceļošanu un izmitināšanu.”
- 6 Šajā pašā nodaļā ietilpst 7. iedaļa “Vienošanās par jurisdikciju”. Tajā ir ietverts tostarp 26. panta 1. punkts, kurā noteikts:
- “Papildus jurisdikcijai, kas atvasināta no citiem šīs regulas noteikumiem, jurisdikcija ir tās dalībvalsts tiesai, kurā atbildētājs vērsas. Šo noteikumu nepiemēro, ja atbildētājs vērsies tiesā, lai apstrīdētu jurisdikciju, vai ja citai tiesai ir izņēmuma jurisdikcija saskaņā ar 24. pantu.”
- 7 Minētās regulas 28. panta 1. punktā ir noteikts:
- “Ja atbildētājs, kura domicils ir vienā no dalībvalstīm, tiek iesūdzēts tiesā citā dalībvalstī un neierodas tiesā, tiesa pēc savas iniciatīvas paziņo, ka tai nav jurisdikcijas, ja vien tās jurisdikcija nav atvasināta no šīs regulas noteikumiem.”
- 8 Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 261/2004 (2004. gada 11. februāris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91 (OV 2004, L 46, 1. lpp.), 7. panta 1. punkta a) apakšpunktā ir noteikts, ka sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos pasažieri saņem kompensāciju 250 EUR apmērā par visiem lidojumiem 1500 kilometru vai mazākā attālumā.

Spānijas tiesības

- 9 Saskaņā ar 1985. gada 1. jūlija *Ley Orgánica 6/1985 del Poder Judicial* (Konstitutīvais likums Nr. 6/1985 par tiesu varu) 86.ter panta 2. punkta b) apakšpunktu atbilstoši valsts vai starptautiskajam tiesiskajam regulējumam pārvaldājumu jomā celtās prasības pirmajā un vienīgajā instancē izskata komerclietu tiesas, kuras civillietu tiesu sistēmā ir noteikta veida civillietu un komerclietu izskatīšanā specializējušās tiesas.
- 10 Iesniedzējtiesa paskaidro, ka ar 2000. gada 7. janvāra *Ley 1/2000 de Enjuiciamiento Civil* (Likums 1/2000 par civilprocesa kodeksu) (*BOE* Nr. 7, 2000. gada 8. janvāris, 575. lpp.; turpmāk tekstā – “Civilprocesa kodekss”) prasības tiek reglamentētas tostarp atkarībā no prasības summas, tādējādi uz tām attiecinot parasto vai vienkāršoto tiesvedību.
- 11 Ja prasības summa nepārsniedz 6000 EUR, saskaņā ar Civilprocesa kodeksa 250. panta 2. punktu prasība ir jāizskata atbilstoši noteikumiem par vienkāršoto tiesvedību.
- 12 Atbilstoši minētā kodeksa 56. pantam tiek uzskatīts, ka prasītājs ir klusējot veicis tiesas izvēli ar prasības celšanu noteikta tiesu apgabala tiesā, savukārt atbildētājs ir klusējot veicis tiesas izvēli, pēc ierašanās tiesā veicot jebkādu procesuālu darbību, kas nav pienācīgi noformēta iebilde par jurisdikcijas

neesamību. Tāpat tiek uzskatīts, ka atbildētājs ir klusējot veicis tiesas izvēli, ja viņš ir pienācīgi aicināts, bet neierodas tiesā vai arī ierodas tiesā tad, kad ir zaudējis tiesības celt iebildi par jurisdikcijas neesamību.

- 13 Saskaņā ar Civilprocesa kodeksa 54. panta 1. punktu “skaidri izteikta vai klusējot noslēgta vienošanās par jurisdikciju nav spēkā lietās, kas ir jāizskata vienkāršotā tiesvedībā”.
- 14 Saskaņā ar šī kodeksa 404. pantu, skatot to kopsakarā ar minētā kodeksa 58. pantu, ja par lietas procesuālo un materiālo virzību atbildīgais tiesas sekretārs, izskatot jautājumu par prasības pieņemamību, konstatē, ka tiesai var nebūt starptautiskās jurisdikcijas, tas informē tiesnesi, kuram, uzklausījušam ieradušos lietas dalībniekus un *Ministerio Fiscal* (prokuratūra, Spānija), ir jālemj par prasības pieņemamību vai nepieņemamību.
- 15 Šī paša kodeksa 36. panta 2. punkta 3. apakšpunktā ir noteikts:

“Gadījumos, kad Spānijas tiesu starptautisko jurisdikciju var pamatot tikai ar lietas dalībnieku klusējot veiktu tiesas izvēli, Spānijas civillietu tiesas atturas izskatīt tajās celtās prasības [...], ja tiesā neierodas atbildētājs, kaut arī viņam tika pienācīgi nogādāts paziņojums.”

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

- 16 ZX tiešsaistē nopirka aviobiļeti reisam, ko *Ryanair* veic no Portu (Portugāle) uz Barselonu (Spānija).
- 17 Prasītāja pamatlietā ar prasību, kas, pamatojoties uz Regulas Nr. 261/2004 7. pantu, celta iesniedzējtiesā, lūdza izmaksāt kompensāciju 250 EUR apmērā kā atlīdzību par pamatlietā aplūkotā lidojuma kavēšanos.
- 18 No iesniedzējtiesas nolēmuma izriet, ka prasītājam pamatlietā nav domicila vai dzīvesvietas Spānijā, ka sabiedrības, kas ir atbildētāja pamatlietā, juridiskā adrese ir Īrijā un ka tai ir filiāle Žironā (Spānija).
- 19 Saskaņā ar Civilprocesa kodeksa 58. pantu iesniedzējtiesas sekretārs aicināja pamatlietas puses, kā arī prokuratūru iesniegt apsvērumus par varbūtējo šīs tiesas starptautisko jurisdikciju.
- 20 Apsvērumus iesniedza vienīgi prokuratūra. Tā norādīja, ka, tā kā uz pamatlietu neattiecas neviens no izņēmuma jurisdikcijas gadījumiem un tā kā atbildētāja pamatlietā neiebilda pret to, ka iesniedzējtiesa izskata pamatlietu, šai tiesai vajadzēja atzīt savu jurisdikciju izskatīt šo lietu, ciktāl tai varēja būt jurisdikcija, pamatojoties uz klusējot noslēgtu vienošanos par jurisdikciju.
- 21 Ņemot vērā apstākli, ka atbildētājam pamatlietā ir filiāle Žironas pilsētā, iesniedzējtiesa jautā, vai tai pamatlietas izskatīšanā atbilstoši filiāles atrašanās vietas tiesu īpašajai jurisdikcijai varētu būt arī starptautiskā jurisdikcija.
- 22 Iesniedzējtiesa uzskata – lai lemtu par savu varbūtējo atteikšanos no jurisdikcijas ar galīgu lēmumu, kas izbeigtu tiesas procesu, vai par prasītājas pamatlietā pieteikuma pieņemamību un taisītu spriedumu pēc būtības, tai ir jānoskaidro, kā interpretēt Regulas Nr. 1215/2012 26. pantu attiecībā uz klusējot noslēgtu vienošanās par jurisdikciju, kā arī šīs regulas 7. panta 5. punktu attiecībā uz filiāles atrašanās vietas tiesu alternatīvo jurisdikciju lietās saistībā ar minētās filiāles darbību.

23 Šādos apstākļos *Juzgado de lo Mercantil nº1 de Gerona* (Žironas Komerctiesa Nr. 1, Spānija) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

- 1) Vai noteikums par klusējot noslēgtu vienošanos par jurisdikciju, kas ir paredzēts un reglamentēts [Regulas Nr. 1215/2012] 26. pantā, visādā ziņā ir jāinterpretē autonomi un vienveidīgi visās dalībvalstīs, un tāpēc šo interpretāciju nevar ietekmēt ierobežojumi, kas ir paredzēti dalībvalstu iekšējās tiesību normās par piekritību?
- 2) Vai noteikums par klusējot noslēgtu vienošanos par jurisdikciju, kas ir paredzēts un reglamentēts [Regulas Nr. 1215/2012] 26. pantā, ir noteikums “tikai” par starptautisko jurisdikciju, ar ko nosaka vienīgi lietas piekritību kādas dalībvalsts tiesām, atstājot šīs dalībvalsts procesuālo tiesību ziņā noteikt šīs lietas teritoriālo piekritību kādai konkrētai tiesai, vai, gluži pretēji, tas ir noteikums par gan starptautisko, gan teritoriālo piekritību?
- 3) Vai izskatāmās lietas apstākļos situācijā, kurā lidojumu veic citā dalībvalstī reģistrēta aviosabiedrība, bet izlidošanas vai ielidošanas vieta ir dalībvalstī, kurā darbojas šai aviosabiedrībai palīgpakalpojumus sniedzoša filiāle, ar kuras starpniecību biļetes gan netika iegādātas, var būt runa par strīdu, kas izriet no filiāles, aģentūras vai citas struktūras darbības un tādējādi pamato [Regulas Nr. 1215/2012] 7. panta 5. punktā paredzēto piesaistes kritēriju attiecībā uz noteikumu par jurisdikciju?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

- 24 Vispirms jānorāda, ka Regulā Nr. 261/2004 nav ietverti noteikumi par dalībvalstu tiesu starptautisko jurisdikciju, tāpēc jautājums par dalībvalsts tiesas starptautisko jurisdikciju ir jāizskata, ņemot vērā Regulu Nr. 1215/2012 (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2009. gada 9. jūlijs, *Rehder*, C-204/08, EU:C:2009:439, 28. punkts).
- 25 Šajā ziņā Regulas Nr. 1215/2012 26. panta 1. punkta pirmais teikums ļauj noteikt tiesas jurisdikciju, ja “papildus jurisdikcijai, kas atvasināta no citiem šīs regulas noteikumiem, jurisdikcija ir tās dalībvalsts tiesai, kurā atbildētājs vērsas.”
- 26 Tāpēc vispirms jāpārbauda, vai iesniedzējtiesai nav jurisdikcijas saskaņā ar citām šīs regulas normām.
- 27 Kaut gan Regulā Nr. 1215/2012 ir paredzēti noteikumi par īpašo jurisdikciju, kas it īpaši ir ietverti šīs regulas II nodaļas 2. iedaļā, prasītāja pamatlietā prasību par zaudējumu atlīdzību saistībā ar lidojumu, kas tika veikts no Portu uz Barselonu, tomēr nav cēlusi iesniedzējtiesā tāpēc, ka šī tiesa atrodas attiecīgā reisa izlidošanas vai ielidošanas vietā, pamatojoties uz šīs regulas 7. panta 1. punkta b) apakšpunktā ietverto īpašās jurisdikcijas noteikumu, kas ir balstīts uz attiecīgās saistības izpildes vietu, kā to ir interpretējusi Tiesa (spriedums, 2009. gada 9. jūlijs, *Rehder*, C-204/08, EU:C:2009:439, 43. punkts).
- 28 Tāpat, kaut gan Regulas Nr. 1215/2012 II nodaļas 4. iedaļas “Jurisdikcija attiecībā uz patērētāju līgumiem” noteikumos ir iekļauts arī noteikums par īpašu jurisdikciju patērētāju interesēs un pasažieri var uzskatīt par patērētāju, ir jānorāda, ka šīs regulas 17. panta 3. punktā ir noteikts, ka šī iedaļa “neattiecas uz pāravadājuma līgumiem, izņemot līgumus, kas par kopēju cenu paredz apvienot ceļošanu un izmitināšanu”.
- 29 Šādos apstākļos no minētās tiesību normas teksta nepārprotami izriet, ka tādos apstākļos kā pamatlietā pasažieris, kurš ir iegādājies vienkāršu aviobiļeti lidojumam, nevis kompleksu ceļojumu, nevar atsaukties uz īpašās jurisdikcijas noteikumiem saistībā ar patērētāju līgumiem, kas ietverti Regulā Nr. 1215/2012.

- 30 Vēl jāpiebilst, ka, tā kā Regulas Nr. 1215/2012 4. pantā ir ietverts vispārējais atbildētāja domicila princips, iesniedzējtiesa precizē, ka atbildētājas pamatlietā juridiskā adrese ir citā dalībvalstī, proti, Īrijā, nevis Spānijas Karalistē, tādējādi ar šo tiesību normu šīs tiesas jurisdikciju nevar pamatot.
- 31 No tā izriet, ka vispirms ir jāizvērtē iesniedzējtiesas uzdotais trešais jautājums par Regulas Nr. 1215/2012 7. panta 5. punktu, lai noteiktu, vai tās jurisdikcija nevarētu izrietēt no minētās tiesību normas.

Par trešo jautājumu

- 32 Uzdotot trešo jautājumu, iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Regulas Nr. 1215/2012 7. panta 5. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalsts tiesai ir jurisdikcija izskatīt lietu saistībā ar prasību par zaudējumu atlīdzību, kas saskaņā ar Regulas Nr. 261/2004 7. pantu celta pret aviosabiedrību, kura ir reģistrēta citas dalībvalsts teritorijā, pamatojoties uz to, ka šai sabiedrībai tiesas, kurā celta prasība, apgabalā ir filiāle.
- 33 Atbilstoši Tiesas pastāvīgajai judikatūrai to, vai tiesvedība attiecībā uz filiāles darbību ir saistīta ar dalībvalsti, ļauj noteikt divi kritēriji. Pirmkārt, jēdzienā “filiāle” tiek prezumēta darījumu veikšanas centra esamība, kas ilgtermiņā ārēji izturas kā mātesuzņēmuma atvasinājums. Šim centram ir jābūt vadībai, un tam materiālā ziņā jābūt aprīkotam tā, lai tas būtu spējīgs slēgt darījumus ar trešajām personām un tām nebūtu tieši jāvēršas mātesuzņēmumā. Otrkārt, lietai ir jāattiecas vai nu uz darbībām, kas saistītas ar filiāles darbību, vai arī saistībām, ko tā uzņēmusies mātesuzņēmuma vārdā, ja šīs saistības ir jāizpilda valstī, kur filiāle atrodas (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2012. gada 19. jūlijs, *Mahamdia*, C-154/11, EU:C:2012:491, 48. punkts un tajā minētā judikatūra, kā arī 2018. gada 5. jūlijs, *flyLAL-Lithuanian Airlines*, C-27/17, EU:C:2018:533, 59. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 34 It īpaši attiecībā uz otro kritēriju, kas ir izstrādāts judikatūrā, no iesniedzējtiesas nolēmuma izriet, ka aviobiļete pamatlietā bija nopirkta tiešsaistē. Tādējādi neviens aspekts šajā nolēmumā neliecina par to, ka pārvaldājuma līgums starp prasītāju pamatlietā un aviosabiedrību tika noslēgts ar šīs filiāles starpniecību. Turklāt atbilstoši Tiesas rīcībā esošajai informācijai *Ryanair* filiāles sniegtie pakalpojumi Žironā, šķiet, ir saistīti ar nodokļu jautājumiem.
- 35 No tā izriet, ka nav pierādījumu, kas ļautu konstatēt, ka filiāle būtu iesaistīta tiesiskajās attiecībās starp *Ryanair* un prasītāju pamatlietā, tādēļ atbilstoši Regulas Nr. 1215/2012 7. panta 5. punktam iesniedzējtiesai nevar būt jurisdikcija pamatlietas izskatīšanā (pēc analogijas skat. spriedumu, 2018. gada 5. jūlijs, *flyLAL-Lithuanian Airlines*, C-27/17, EU:C:2018:533, 63. punkts).
- 36 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, Regulas Nr. 1215/2012 7. panta 5. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalsts tiesai nav jurisdikcijas izskatīt lietu saistībā ar prasību par zaudējumu atlīdzību, kas saskaņā ar Regulas Nr. 261/2004 7. pantu celta pret aviosabiedrību, kura ir reģistrēta citas dalībvalsts teritorijā, pamatojoties uz to, ka šai sabiedrībai tiesas, kurā celta prasība, apgabalā ir filiāle, kas nepiedalījās tiesiskajās attiecībās starp sabiedrību un attiecīgo pasažieri.

Par pirmajiem diviem jautājumiem

- 37 Uzdotot pirmo un otro jautājumu, kas ir jāizskata kopā, iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Regulas Nr. 1215/2012 26. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to tiesas, kurā prasība celta atbilstoši klusējot veiktai tiesas izvēlei, starptautisko jurisdikciju var pamatot tāpēc, ka atbildētājs neiebilst pret šīs tiesas jurisdikciju.

- 38 Regulas Nr. 1215/2012 26. panta 1. punkta pirmajā teikumā ir paredzēts noteikums par jurisdikciju, kas ir pamatots ar atbildētāja ierašanos tiesā, attiecībā uz visiem strīdiem, kuros tiesas, kas izskata lietu, jurisdikcija neizriet no citām šīs regulas tiesību normām. Šī tiesību norma, tostarp gadījumos, kad tiesā ir celta prasība, pārkāpjot šīs regulas tiesību normas, nozīmē, ka atbildētāja ierašanos tiesā var uzskatīt par vārdos neizteiktu tiesas, kura izskata lietu, jurisdikcijas atzišanu un līdz ar to par tās jurisdikcijas noteikšanu (spriedumi, 2010. gada 20. maijs, *ČPP Vienna Insurance Group*, C-111/09, EU:C:2010:290, 21. punkts, kā arī 2014. gada 27. februāris, *Cartier parfums-lunettes un Axa Corporate Solutions assurances*, C-1/13, EU:C:2014:109, 34. punkts).
- 39 Šajā gadījumā no iesniedzējtiesas paskaidrojumiem izriet, ka pēc šīs tiesas kancelejas aicinājuma – iesniegt apsvērumus par varbūtējo minētās tiesas starptautisko jurisdikciju izskatīt prasību pamatlietā – atbildētāja pamatlietā savus rakstveida apsvērumus nav iesniegusi.
- 40 Tā kā apsvērumu neesamība nevar būt atbildētāja ierašanās tiesā Regulas Nr. 1215/2012 26. panta izpratnē un tādējādi nevar uzskatīt, ka atbildētājs klusējot ir atzinis tiesas, kurā celta prasība, jurisdikciju, tāda tiesību norma par klusējot noslēgtu vienošanos par jurisdikciju tādos apstākļos kā pamatlietā nav piemērojama.
- 41 Tādējādi uz pirmo un otro jautājumu ir jāatbild, ka Regulas Nr. 1215/2012 26. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nav piemērojams tādā situācijā kā pamatlietā, kad atbildētājs nav iesniedzis apsvērumus vai nav ieradies tiesā.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 42 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (sestā palāta) nospriež:

- 1) **Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzišanu un izpildi civillietās un komercietās 7. panta 5. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalsts tiesai nav jurisdikcijas izskatīt lietu saistībā ar prasību par zaudējumu atlīdzību, kas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 261/2004 (2004. gada 11. februāris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91, 7. pantu celta pret aviosabiedrību, kura ir reģistrēta citas dalībvalsts teritorijā, pamatojoties uz to, ka šai sabiedrībai tiesas, kurā celta prasība, apgabalā ir filiāle, kas nepiedalījās tiesiskajās attiecībās starp sabiedrību un attiecīgo pasažieri.**
- 2) **Regulas Nr. 1215/2012 26. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nav piemērojams tādā situācijā kā pamatlietā, kad atbildētājs nav iesniedzis apsvērumus vai nav ieradies tiesā.**

[Paraksti]